

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

L. A. N. C. și gazetele ei.

O singură organizație avem în țară, mică la număr, dar mare la suflet, care s'a pus în serviciul sfânt și adevărat al Neamului Românesc. Aceasta e L. A. N. C. Aceasta apără, singură cu toată puterea și cu tot sufletul său, adevărata cauză creștină și românească, atacând în plin pe jidan, pe minoritarii neloyal și pe Românii necinstiți și înstrăinați și punându-și de scop curățirea țării de aceste lipitori streine. Cuza este legiutorul și șeful ei, unicul vâstar al familiei și gloriosului Voivod Cuza. Gazetele L. A. N. C. ce apar rar, când pot, însă pline de suflet și mai ales de adevăr, sunt adevăratele gazete românești. Avem Apărarea Națională de la Iași de sub directa conducere a luminatului profesor și Președinte Suprem al ligii Dl. A. C. Cuza. Avem revista Infrățirea Românească și gazeta săptămânală pentru popor cu același nume, ambele sub conducerea chibzuită a D-lui Profesor Universitar I. C. Cătușanu. Avem în Arad tinărul, dar vigurosul, îndrăgneaș și neiertătorul ziar al Ligii Apărării Naționale Creștine ca și în toate orașele mai însemnate ale țării. Crucea de apărare a svasticeii peste tot, la Iași ca și la Cluj, Arad, Timișoara, Focșani, Botoșani, Galați, Craiova, București, Buzău, Brăila și Huși. Aceste lumini mici sunt felinarele noastre adevărate, de care conducându-ne, nu ne vom poticni. Din zi ce merge lumina va fi mai mare.

Iar când soarele nostru va fi sus, și lumina va pătrunde în toate unghiurile țării noastre întunecate astăzi de jidani și prietenii lor, atunci gazetele lor la noi nu vor mai apărea.

Idei jidovești, grațiu jidovesc, și'n țară jidovească, și cu perciuni, se potrivesc. Perciunii, vrajba, ura și minciunile pentru Români nu sunt bune. În România românească, cu portul ei frumos și pictoresc, pacea creștinească, înțelegerea și dreptatea numai din sufletul curat și deschis al Românului poate să se propovăduiască.

Cețiți aceste gazete, Români și vă abonați fiecare la una din ele. Sășiineți din toate puterile voastre pe cei ce vă vrea binele și dreptatea voastră. Noi nu vă promitem mult. Una v'o făgăduim, și adevărat: Curățirea Țării Românești de Jidani de dușmanii țării și de toți necinstiții. Aceasta una v'o făgăduim cu inima curată și cu nădejdea în Dumnezeu, care după credința noastră, ne va și ajuta, în scopul nostru sfânt.

Miroasă a praf de pușcă.

Am amintit că contele Bethlen ministrul președinte al Ungariei și chiar Regentul Horthy au ținut niște faimoase discursuri cu prilejul desvâlțării monumentului iredentismului maghiar. Puțin după aceea „Liga revizionistă” a organizat în Bpesta mari demonstrațiuni iredentiste, la cari conducătorul Ligii Urnancy adresându-se „fraților” din statele vecine le-a strigat prin radio:

„Se apropie răfuita! Nu perdeți curajul! Noi vă vom elibera!”

Iar în moțiunea propusă de Urnancy s'a cerut guvernului Bethlen să treacă „la fapte” și „să se recurgă la arme” ca să poată fi modificat tratatul dela Trianon, adevărat să recucerească teritoriile pierdute „regiunile Ungariei mari ocupate provizoriu de armatele străine” etc. etc.

Natural eșirile obraznice ale ungarilor au atras după sine proteste energice din partea Micel Antante, adevărat a României, Jugoslaviei și Cehoslovaciei, cărora le vor mai urma și altele și poate și complicațiuni diplomatice.

Obraznica încordare a Ungurilor și baterea lor prea sgomotoasă din pînă n'a înfricat pe nimenea, ci din contră popoarele Micel Antante în frunte cu Românii au răspuns cavalereste prin presa și prin bărbații lor de stat. Așa „Universul” scrie: „Ungaria a tras sabia prin propaganda ce face, prin manifestările bătăloase deslanțuite, prin îndrăzneala declarațiunilor conducătorilor săi. Să reamintim că cine scoate sabia de sabie va muri și să reacționăm în așa fel, încât să-i plară pofta de a mai voi și a doua oară să turbure pacea lumii.

Sunt astăzi 3 popoare mari, pe cari istericalele ungurești nu le lasă să muncescă în pace. Oare nu găsim ele mijlocul unei demonstrațiuni de așa natură, în cât să curme de la rădăcina răul? Indrăzneala ungurească se bazează pe lipsa de curaj, ca să nu zic lașitatea sclavului liberat, mulțumit că poate pentru moment respira în libertate și nu la nici o măsură de apărare în viitor.

Să dovedim ungarilor că se înșală, iar guvernul transilvănenilor noștri să ia inițiativa și fie sigur, că nu numai suflarea românească îl va urma până în pânzele albe, dar și aceea a prietenilor noștri cehoslovaci și jugoslavi.

Ce mai așteaptă? Crede oare că la Budapesta mai sunt tigri? Și nu găsește ei în conștiința neamului nostru biciușca imblânzitorului ca să-i pue la locul lor? Să ne stabilim la Tisa unde ne-a așezat Traian!

Iar dl. Duca fostul ministru de externe, la o întrunire din Oradea Mare, răspunzând la amenințările războinice ale ungarilor le-a spus energic, hotărât și categoric: „să poștească!”

Și știți care a fost rezultatul? acela că vitejii unguri s'au tras coada între picioare. Faimosul contele Bethlen se scuză, că el n'a atacat pe nimenea etc.

În adevăr trebuie să-și fi pierdut cineva mințile ca să poată face ceea ce fac ungarilor! Nu-și dau seama că la caz că fac și numai un singur pas greșit, în 24 ore armatele Micel Antante o mătură de pe suprafața pământului.

Se vor cuminti oare vecinii noștri? Va dispărea oare iară mirosul de praf de pușcă?

Curaj!

Românii s'au cam săturat de pelteaua partidelor politice și li-i lehamete de toate promisiunile și minciunile tuturor politicianilor și ar vrea să înceapă o eră nouă cu oameni hotărâți să ne vindece de metehnele noastre politice.

De ce mereu două morale, una a guvernului și alta a opoziției. De ce mereu același conflict între un partid constructor și unul destructor, de ce unul să clădească și altul să dărâme și până când cu aceste două forțe inegale care se ciocnesc continuu, se distrug reciproc fără să edifice nimic? Se insultă, se defăimează și se risipește odată cu lupta lor energia întregii țări, împreună cu averea ei.

Nimeni nu are nici o răspundere în țara aceasta; toți o aruncă pe cei din trecut.

Dar națiunea a început să simtă aceasta. Lupta dintre partide, este toată energia care se desfășoară în țara românească, încolo nu se mai face nimic, totul stagnează după alegeri. Lipitorile care se svârcoleau în căutare, sug acum liniștite.

Iată de ce când la unele conferințe s'a îndrăznit să se spună tare ceea ce națiunea șoptea încet auditorii au izbucnit în aplauze frenetice.

Dacă există o conștiință curată în poporul românesc nu trebuie să mai închidem ochii și nici gura.

Românii sunt datori să vorbească, țara este a lor și drepturile cetățenești nu poate să le smulgă nimeni atunci când există o voință în fiecare din noi.

Pentru prima dată în viața noastră națională, avem ocazia să îndrăznim contra relelor noastre. Și îndrăzneala este tot atât de contagioasă ca și lașitatea.

Ungaria cu îndrăzneala și încăpățănarea chiar nejustificată a contaminat Europa și a deșteptat interesul puterilor mari.

Nu e păcat ca 18 milioane de Români să doarmă sub sentimentalismul politic al d-lui Maniu?

O voce a națiunii vorbește în tăcerea ei dureroasă și cine n'a auzit vocea aceasta în inima lui?

S'o spunem sus și tare, căci suntem rasă de latini și ciocotește în noi necazurile și dorințele de reabilitare.

Dacă în țara mea — a spus o personalitate politică, — răul ar veni dela Dumnezeu l-ași soma să-și dea demisia.

Câteva accente mai virile, mai bărbătești și inimile vor răspunde de pretutindeni.

Theo Martinescu-Asau

Iară optanții.

Tratatul din Viena în chestia optanților au fost întrerupte. Foarte bine, și păcat ar fi să se mai reînceapă, fiindcă nu înțelegem că atunci când Ungaria întreagă, în frunte cu ministrul președinte și cel de externe, declară publice și pentru toți, cei ce au urechi să audă, că ei, ungurii, se vor folosi de toate mijloacele și chiar de armă ca să recucerească teritoriile pierdute, conducătorii noștri, bărbați de stat, să stea totuși de vorbă cu belicoasa de țară și să-i imbie bani grei, nu mai puțin decât patru miliarde lei pentru o parte din acele teritorii, adevărat pentru moșiile optanților. Nu sunt proști ungurii că ne speculează; ei vreau să fie și cu bani, cu prețul pământului și sperază să fie mâine poimâne și cu pământul.

Că pământurile dimpreună cu teritoriile pierdute nu le vor recuceri mai mult până-i lumea, este prea adevărat, și noi știm lucrul acesta foarte bine, căci altfel nici noi n'am fi proști să le imbiem parale, dar cel puțin atunci când ne târguim, bunăcuviința ar pretinde să înceteze Ungaria oficioasă cu agitațiile. Sau dacă acest lucru nu-i posibil atunci nu-i permis să stăm noi cu ea de vorbă în chestia optanților. Cu deosebire că noi nici nu tratăm cu ungurii proprietarii pământului, ci cu Ungaria! Oare de ce? Ce avem noi cu Ungaria? Căci doară noi am cucerit cu arma aceste teritorii și pământurile optanților nu au fost bunurile fostului stat ungar, ci a unor particulari, cari au trăit în Ungaria!

Și apoi încă ceva dacă noi am trata direct cu optanții am mai înțelege ținuta belicoasă a Ungariei, dar să tratezi cu ea poate din milă, ori din prostie, și tot în acel timp ca să ne amenințe în continuu cu arma, aceasta nu se poate. Ori, ori!

Mai bine ar fi să nici nu mai stăm de vorbă cu Ungaria în chestia optanților, numai direct cu optanții și să le plătim și lor faimosilor de optanți ca și ori cărui altul fost mare proprietar de pământ și expropriat, prețul ce se cuvine după moșiile expropriate conform legii agrare, care nu poate să facă excepție cu nimenea.

Așa ar fi bine, așa ar fi folositor și așa ar fi cinstit!

Și în cazul acesta și Ungaria ar avea dreptul să facă circus, să sbiere, să stea în creștet ori să se dea peste cap, iar noi nu ne-am revolta ci cel mult am râde compătimitindu-o, văzând cât este de vitează!

SINECURIȘTII.

Iată niște oameni demni de... compătimit! În căutarea leacurilor cari trebuie să ne vindece de gripa financiară cu care ne răsoim de vre-o 10-12 ani, — dar care azi e mai acută ca ori când — guvernul face tot felul de investigațiuni.

În cele din urmă a ajuns la convingerea că trebuie să facă una din două: ori să mărească birurile, ori să micșoreze cheltuielile. După o înțeleaptă chibzuire, conducătorii noștri s'au hotărât pentru ultima măsură. O urcare de dări, după cea de acum cinci luni, ar fi nepotrivită. Ușor de zis, dar greu de înfăptuit. Măsura aceasta, se spune, ar da moarte în sinecuriști, diurniști, etc. Uni s'au și grăbit să le cânte... prohodul. Înțeleg să te încurajeze cineva, când ești în fața nevoii; dar ca să te prohodească de viu, nu-l uman, nu-i creștinesc.

Bleții oameni! Ce griji, ce fiori pe ei... Când se gândesc că mâine, poate, nu vor mai fi ceace sunt! Ce mult trebuie să-i consume clipele de azi!

Dar, stați fraților! Țineți-vă firea, că prea vă pierdeți... degeaba! N'o să muriți! S'o prăpădi lumea toată; — voi nu! N'ați mai auzit voi cântecul de azi? De câte ori!... Mai ales din opoziție, toate partidele vă jură moarte, dar când vin la putere se... milostivesc și voi trăiți mai departe, poate mai bine ca înainte. Așa-i Românul, la furie; se aprinde ușor, dar se potolește repede și uită de ce-a fost. Nu știți povestea nevinovatei... automobile ministeriale? Câtă vâlvă s'a făcut în jurul lor! Ba mi se pare, au fost pedepsite chiar cu închisoare, la cheie, ca apoi să fie trimise la... bălciu, spre vânzare. Dar, — tot din milă — au fost trimise, ca mai înainte, la... plimbare. Așa că nu trebuie să vă pierdeți firea! Microbii, că-s microbi, și tot nu sunt cu totul stârpiți. Ba chiar sunt crescuți cu îngrijire, în culturi anume, pentru experiențe științifice. Cum o să vă pierdem atunci pe voi, când

nu ne putem lipsi de serviciile voastre în... alegeri!

Că o parte din voi veți fi suprimați, — bine-ar fi, da eu nu cred. — că unii veți fi înlocuiți, cu alții tot de... specialitatea voastră, se poate. Trebuie să trăiască și ei. Dar toate-s trecătoare; a-pele-și revin la matcă, iar voi veți reveni la locurile voastre, — odată cu „ai noștri“, dacă, întâmplător le veți pierde acum.

Apărătorii voștri, umanitariștii din Sărindar, sunt la datorie. Numai de s'a svonit că veți fi sacrificați și ei s'au formalizat.

— „Cum să dai omenii afară pe lipsa asta?“, zic el, azi.

— „E barbarie să-i lași pe drumuri, pe ger“, ziceau astăiarnă

— „Cum să le dai cu piciorul în pragul iernii?“, ziceau pe toamnă.

Prin urmare: iarna să nu se atingă nimeni de voi, că vi-i frig; vara, vi-i cald și trebuie să mergeți la băi ca să vă refaceți sănătatea sdruncinată de... muncă; toamna nu, fiindcă iarna bate la ușă; iar primăvara, e lipsă de toate. Păi, eu ce vă spun?! Stați la locul vostru, că stați bine.

Vor fi dați afară funcționari harnici, — cari deservesc partide — se vor mări dările, dar voi nu vă veți clinti. Spre norocul vostru, slujba voastră e nemuritoare. Fiți siguri de ceace zic. Nu s'a născut încă guvernul care să vă vie de hac. Fiți liniștiți. „Pace vouă!“.

Un învățat englez a ajuns la convingerea că România ar putea să se închidă într'un ocol și să trăiască sute de ani, fără să aibă nevoie de alți. Așa crede el. Noi, însă, credem că nu putem trăi fără împrumuturi și fără experți străini. Avem și una și alta, dar cu ele n'a venit și bunul traiu sperat.

Să știți, englezule, că noi nu suntem englezi, că la noi există o lume, — foarte numeroasă — care trăiește ca să mănânce. Ceeace spui tu, s'o putea la voi; — la noi, nu. — Pentru că... voi cu ale voastre, noi cu ale noastre...

chemarea noastră e de a învăța pe țărani cum să muncească, mai mult și mai bine, spre folosul țărăniștilor, gata oricând pentru înhămarea definitivă a plugurilor la carul nostru politic, din care șeful nostru nu se poate coborî fiindcă pe fruntea sa stă scris: „Partidul Țărănesc“.

Carul nostru, cu două roate ca semn electoral, este adevăratul car țărănesc, așa cum sunt toate carele țărănilor, nu numai cu o roată... căci cine dracu a văzut car țărănesc cu o roată ca a Diul Mihalache și Maniu?! Carul nostru mal e țărănesc și pentru că cu două roate calci mai bine și mai sigur pe dorințele și necazurile țărănilor, buni și de treabă dacă votează cu noi țărăniștii, iar dacă nu... dracu să li la pe pe toți. Noi tot vom ajunge la putere, deoarece șeful nostru e gata oricând a ne vinde, prin cartel electoral, fie liberalilor, averescanilor sau național-țărăniștilor, fie comuniștilor sau socialiştilor, pentru că de jidanii să nu mai vorbim fiind doar știut că suntem vânđuți de mult, — ba fie la arma urmelor și dusmanilor numai să ajungem la pu-

Invățătorii.

Mărturisesc, sincer, că în nici-o împrejurare și în nici un alt loc, nu mă simt bine, ca în societatea primitoare a învățătorilor.

Felul lor de a fi și de a se comporta, în mijlocul oamenilor, menirea ce sunt chemați a îndeplini, cu pașnică seninătate, în opera de educare a popului, — toate aceste atribute și considerente, de ordin moral și social, îi îmbracă într'un vesmânt de accesibilă prietenie. Învățătorii sunt cei dintâi plămăditori ai sufletului popular, și cei mai indicați îndrumători ai popoului spre cultură.

Dar rare ori rolul acesta înalt, — și de o frumoasă însemnătate, — a putut fi înțeles, pe deplin, și la justa lui valoare, de către învățători. Cei mai mulți se văd stânjeniți, în îndeplinirea chemării lor, de obstacole materiale, inerente actualei organizări a învățământului nostru primar. Mai lămurit, învățătorii sunt insuficient retribuiți, — și acest lucru, contribuie mult la scăderea nivelului instrucțiunii.

Dar dacă din punct de vedere material, acest fapt constituie un mare neajuns, — oare latura de idealitate, cu care ies investiți din școală absolvenții normaliştilor, nu poate opune nici o rezistență?! Răspunsul nu poate fi decât afirmativ.

În adevăr corpul învățătoresc posedă o apreciabilă cantitate de ideal sufletesc, din care își toarce

firul avântului de muncă spornică și răbdătoare.

Necontestat, că menirea învățătorilor este, într'o oarecare măsură, idealistă.

Vremurile de-acum însă, cu valul de materialism ucigător, au alterat o bună parte din sufletul acestui demn corp de elită. Am privit totdeauna învățătorii, ca pe-o falangă măreață de cuceritori idealişti ai culturii. Din sufletul lor, am văzut desprinzându-se gânduri generoase de binefacere a popoului și sentimente frumoase de educare a vieții obștești, prin opere de cultură.

De aceea, privesc cu adâncă mâhnire, cursa întinsă de materialismul vremii noastre, în calea senină și pașnică a corpului învățătoresc.

De altfel la congresul învățătorilor din jud. Mehedinți au hotărât între altele să se ceară încadrarea învățătorilor în statutul funcționarilor, să fie salarizați ca și ofițerii, apoi ca să se înființeze secții pedagogice la fiecare universitate și facultăți sau academii pedagogice, organizate să pregătească pe învățători după terminarea liceului unitar.

La orice ca caz d. învățătorii merită o soartă mai bună fiindcă lor și preoților este a se mulțumi în mare parte făurirea României Mari, ei au fost adevărații apostoli ai neamului românesc în trecut și trebuie, este necesar, să fie în viitor.

*Cel ce naște 'n sărăcie și bogat ajunge 'n urmă, —
Nu mai vede pe săracii ce'l aveau cu ei în urmă...
Arătați-mi numai unul care nu'i precum se spune, —
Să fac ochii mari la dânsul, să mă 'nchin ca la minune!*

De proști mi-e milă 'n totdeauna;

Cu cei îndurerați, suspin;

Pe cei nebuni, îi iau cu buna;

La oamenii 'nțelepți mă 'nchin,

Dar nu mă'nchin nici când și nici

Privesc măcar ca la furnici

La cei ce mari se cred și's mici!

...Și, — lor când nu le ești pe plac, —

Trădești cum eu trădesc, — sărac!

*Nu'i nici un drum fără de capăt, sub firea ce ne este mamă:
Curaj, îndurerații lumii! Voi, fericiți, băgați de seamă!
Cei umiliți pot să se 'nalțe; bogații pot să cadă 'n scâpăt.
De-aceia, adevăr zic vouă: Nu'i nici un drum fără de capăt!*

Manual de Demagogie

SAN

Com pot ajunge și eu în stăruit Ministru?

de: Romulus Damian.

(Continuare.)

Poftiți domnilor... poftiți la noi... Noi suntem adevărații țărăniști nu Di Mihalache, ce s'a dat cu boerii pentru că să-l învețe să-și bage cămașa în pantaloni, gura la plăcinte și mâna la lână. Noi suntem cu adevărat țărăniști, căci noi lăsând pe țărani să muncească din zori de zi până târziu seara, mâncând ce dă bunul Dumnezeu, noi domnilor ne distrăm, ne petrecem bine și ne desfătăm bine, pentru că apoi astfel înarmați să pornim la sate, la adunări populare și la alegeri apoi, spunând vorbe verzi și uscate țărănilor, pentru că să voteze cu noi, cu semnul nostru de „două roate“ pe care le-a ales șeful nostru Lupu anume cu scopul de a putea ajunge mai repede la frumoasa noastră țintă: „Puterea“.

Poftiți domnilor... poftiți la noi. Suntem, și ne zicem, țărăniști pentru că

chemarea noastră e de a învăța pe țărani cum să muncească, mai mult și mai bine, spre folosul țărăniștilor, gata oricând pentru înhămarea definitivă a plugurilor la carul nostru politic, din care șeful nostru nu se poate coborî fiindcă pe fruntea sa stă scris: „Partidul Țărănesc“.

Carul nostru, cu două roate ca semn electoral, este adevăratul car țărănesc, așa cum sunt toate carele țărănilor, nu numai cu o roată... căci cine dracu a văzut car țărănesc cu o roată ca a Diul Mihalache și Maniu?! Carul nostru mal e țărănesc și pentru că cu două roate calci mai bine și mai sigur pe dorințele și necazurile țărănilor, buni și de treabă dacă votează cu noi țărăniștii, iar dacă nu... dracu să li la pe pe toți. Noi tot vom ajunge la putere, deoarece șeful nostru e gata oricând a ne vinde, prin cartel electoral, fie liberalilor, averescanilor sau național-țărăniștilor, fie comuniștilor sau socialiştilor, pentru că de jidanii să nu mai vorbim fiind doar știut că suntem vânđuți de mult, — ba fie la arma urmelor și dusmanilor numai să ajungem la pu-

tere, căci dacă nu ar fi șeful nostru Deputat barem, dacă nu la putere, ce s'ar face săracul de el? Toată ziua l'ar dura stomacul și capul, iar în buzunarele hainelor ar sufla mereu vântul.

Poftiți domnilor... poftiți la noi. Vă veți convinge cât de mult iubim noi țărăniștii pe țărani, câtă vreme trag de carul nostru, dacă votează numai cu noi și dacă strigă numai: Ura!... Trăiască Lupu! Trăiască pentru că să ne mănânce pe toți, căci doar de aceia îl cheamă lupu. Vă veți mai convinge că dacă noi țărăniștii ajungem la putere, în buna țară românească va ploua colaci, vor crește cărnați, găinile vor oua bani de aur, cocoșii vor cânta vin și țuică, paserile vor da lapte, răurile se vor preface în câmpuri mănoase, lemnele din pădure vor sbura în casa omului pe fereastră, grâul se va coace singur, porumbul va sbura fript în gură, secara se va preface în pâine pe câmp, plugurile vor ara singure și iarba va crește mare cât pomii. Toate aceste de mare bucurie că am ajuns noi țărăniștii la putere și șeful nostru Lupu la urma de oi, fără păstori.

Poftiți domnilor... poftiți și vă veți convinge că adevăr vă grăim noi.

***

Iată în liniile esențiale programul politic al Lupiștilor, ziși țărăniști.

E). Comuniștii

Sub firma politică „Blocul Muncitoresc și Țărănesc“ se ascund comuniștii, conduși exclusive de jidanii, ce la rândul lor, organizați în „comitete oculte“ se ascund după numele câtorva nenorociți jidaniști, cum e cazul cu șeful Coloman Müller din Banat, oameni în perfectă confuzie cu ideile asupra realităților sociale și în permanentă contradicție cu concepțiunile asupra ideilor fundamentului doctrinelor marxiste. Cum spiritul doctrinelor lui Karl Marx, — jidan după mamă, după tată creștin, — nu permite o trecere de stare socială la alta pe căi păgăbitoare însăși acestei treceri, adică prin revoluție cu orice preț, cu orice mijloace posibile și imposibile, ci prin evoluție social — economică — politică pașnică, determinată de progres treptat între Muncă și Capital, — spirit pe care nu

Aventurierii Maghiari.

La Budapesta iarși spumegă sefa de aventuri politice. În casa și în cluburile magnaților, — obișnuiți din mică copilărie de a trăi din munca și sudoarea bleților țărani, — curgând șampanie scumpă și vinuri grele de Spania, tipuri degenerare și figuri descreierate iarși tipă: „Vrem Ardealul!” Noi nu putem trăi fără Ardeal! Noi vom pieri fără fostele noastre imense pământuri, fără Pădurile bogate și frumoase, fără lanurile mănoase, fără aurul și argintul din Ardeal. Neamul nostru se va stânge fără reobirea țăranilor români din Ardeal, dela care moșii și strămoșii noștri au luat toate aceste imense bogății. Poporul român nu e vrednic de a fi stăpân pe soarta și averea sa. El e bun numai spre a munci, alături de țărani și pentru desfrâul nostru.

Iată întregul mister al propagandei magnaților pentru revizuirea tratatului de pace, iată toată taina dragostei de friguri după grija minoritarilor unguri din România.

Dar cum s'a ajuns la acest joc cu focul, și cine îl alimențează?

La negocierile de pace din Paris, din anii 1918-1919, Francmasoneria universală jidănească, ce stăpânește ocult aproape toate statele europene, prin oamenii săi de perfectă încredere, prin jidanul Ilic Tumultey secretarul particular a lui Woodrow Wilson (decedatul președinte a Statelor-Unite Americane) cunoscut sub numele de Odd-Fellow, prin Nathan Mendel secretarul lui George Clémenceau (fost prim-ministru al Franței), prin A. Weis secretarul lui Lloyd George (fost prim-ministru al Angliei) prin semi-jidanul Sonnino (fost ministru de Externe al Italiei) și prin alți membri devotați francmasoni, a avut toată grija de a interloca drumul liber pentru formarea marelui imperiu iudaic în Europa răsăriteană, prin clauza: „Libertate și Protecție minori-

tăților”, din nouile state de după războiul mondial.

Ungurii neînvițând nimic din războiul mondial, nepricepând nimic din acest joc criminal și neînțelegând că Statul este nația cu pământul de care e legată, și pământul cu nația Statul în care s'a născut, trăește și se hrănește, dela început au consimțit a-și pune din nou pielea la jocul jidanilor în oarba nădejde că magnații concentrați la Budapesta vor fi deportați iar pe moșiile românilor din Ardeal, scăzând astfel numărul lor asupra proprietăților din Ungaria de azi, în favorul magnaților băștinași acolo. Așadar o lupă de interese egoiste în clasa magnaților maghiari.

De aci toată ura contra României. De aci spionajul pe toate căile, falsificarea de bani, contrabandă de arme și muniții, insulte și ponegriri, minciuni și calomnii, aventuri politice, răzvrătiri de cabaret nocturn, dans de sticle de șampanie, rostogoliri de femei dispărând în brațele magnaților, ceardașuri pe o jumătate de coardă de vioară zăpăcită de beutură, mustăți războinice, pintene tocite, pene de găine moarte, păhare zdrobite pe jos, sticle sfărâmate de pârreți și tot ce doriți împotriva României.

E tocmai ceace caută și doresc jidanii, în vederea accelerării și îndeplinirii mai sigure a imperiului lor de mâine.

De aci toată explicația sprijinului pe care li acordă prin presa lor jidano-maghiară din Ungaria și din România.

Așadar jidanii sunt exclusiv de vină de toată atitudinea ostilă a magnaților aventurieri din Budapesta, față de România. Jidanii sunt uneltitorii răsvrătirii popoarelor creștine. Atât în Ungaria cât și în România pezevenghii sociali și vagabonzii moralei creștinilor, improvizați în, ziș, zlarști agită și zăpăcesc spiritele creștinilor creduli.

Cu destulă durere trebuie să

spunem ungarilor creștini din România că e o rușine istorică ca ei să se mai lase conduși de niște haimanale de jidani cum e Szelle Béla dela „Brassói Lapók”, cum sunt scribii dela ziarele jidănești: „Temesvári Hírlap, Temesvárer Volksblatt, Aradi Közlöny, Erdély Hírlap, Nagyvárad Napoló, Szamos, Keleti Ujság, Ellenzék, Uj Kelet, Nagyvárad, Ujság” etc. etc., toate, — absolut toate, — scrise și conduse de jidani. E o rușine nemai pomenită că ungarii din România să-si spună dorințele lor prin aceste tiparnițe odioase, vătămătoare și criminale propriilor lor interese vitale, ei neavând un ziar propriu unguresc pur.

E timpul suprem ca magnații din Budapesta să se deștepte în adevăr, spre propriul lor bine. E timpul ca jidanii să înțeleagă apropierea ceasului când li se va pune pentru totdeauna, pumnul în gură.

D-I ministru Sever Bocu

cu ocaziunea serbărilor dela Alba Iulia a publicat un articol într-o revistă din Oradea Mare în care între altele a scris că România Mare a făcut-o D-zeu, că militărește noi am pierdut războiul și a adus injurii grave memoriei marelui Rege Ferdinand, precum și tuturor celor ce s'au jertfit pentru înfăptuirea României Mari, a idealului nostru.

Natural urmarea a fost că toată lumea de bine, toate societățile patriotice au protestat contra celor scrise de măriia sa dl ministru Sever Bocu, așa: Membrii ordinului „Mihai Viteazul”, „societatea „Cultul Eroilor”, „Cultul Patriei”, secțiile „Ligei Culturale”, „Liga apărării naționale Creștine”, „Federația generală a demobilizaților” etc. etc.

Conținutul protestelor și a moțiunilor votate se aseamănă cu cel al moțiunii „Uniunii ofițerilor de Rezervă din Dolj” care este următoarea:

1. Infierăm cu cel mai adânc dispreț articolul: „Cine a făcut România Mare”, publicat în revista „Cele trei Crișuri” n-rele 5—6 din 1929 semnată Sever Bocu, actual ministru al Banatului, pe care-l calificăm de cel mai mare vrăjmaș al neamului;

2. Cerem d-lui prim-ministru să ne dea minima satisfacție cerând demiterea d-lui Sever Bocu din funcțiunea de ministru al Banatului. În caz contrar, vom căuta să ne luăm noi satisfacția ce ni-se datorează, pentru că nu permitem, nimănui, cât va trăi, să se atace nici memoria celor 800.000 de jertfiți idealului întregirii neamului și nici sfințele noastre sentimente de venerațiune pentru acela care a fost primul Rege al tuturor românilor.

3. Autorizăm pe d-nii președinte și secretar să trimită această protestare a noastră ce vor semna în numele comitetului:

Inaltei Regențe și d-lui prim-ministru...

Iată ce pătește un om, care nici el nu știe cum de ce și pentru ce a ajuns ministru. Căci doară sunt în țara românească și în Banat oameni cu mult superiori dlui Bocu, și cari au adus jertfe mult mai mari pentru înfăptuirea visului strămoșesc și totuși acum se vorbește iară că va fi numit ministru plenipotentiar în careva capitală a Europei.

Numai de nu ar face și pe acolo tot atâta ispravă câtă a făcut pe aici prin țară!

Epigramă

Unel domnișoare care se laudă că ar fi în stare să joace o săptămână.

La joc spui în gura mare
C'ai sări o săptămână,
Zău, ai face mult mai bine
De-ai sări într'o fântână.

I. Baciu

Rugăm achitați abonamentul!

și înțeleg nici societăți — democrații, ce se pretind mai moderați, dar în fond stau pe același bază de vederi, — comuniștii noștri au adoptat, pur și simplu, programul conducătorilor jidanii a Rusiei nenorocite de azi. Nenorocită depe urma aplicării ideilor și planurilor supraconducătorilor oculti (jidani ascunși) a Franc — masoneriei universale jidănești, în a căror slujbă sunt conducătorii Rusiei de azi, cum dealtfel și Ungaria fostă sub conducerea jidanului Kun Béla cu colaboratorii săi 32 de comisari populari, dintre care 29 jidani în carne și oase și 3 creștini jidăniți, cu singurul scop de a atâța și zăpăci spiritele ungarilor naivi contra României, pentru îndeplinirea misiunii lui Kun Béla de a împreuna Rusia comunistă cu Ungaria comunistă, prin comunisarea României, abia încheată în hotarele sale naționale și frești, pe vremea acela.

Supraconducătorii oculti a Franc — masoneriei universale jidănești, cu devisa „Robirea tuturor creștinilor în marea imperiu iudaic, pe care trebuie să-l formăm”, văzând că instru-

mente lor oarbe din Moscova au greșit drumul, îl sfătuiră pe Lenin și pe Trozky (Bronstein) din Rusia să schimbe tactica de luptă, căutând de acum înainte să exploateze toate durerile, toate necazurile, toate mizeriile și toate dorințele oamenilor pentru înfăptuirea acestui plan criminal și diavolesc pe calea aceasta, pe spatele creștinilor. Numai astfel se poate interpreta spiritul de azi a formulei comuniștilor: „Proletarii din toate țările Uniți-vă!”

Așadar spiritul de azi al comuniștilor din timpurile noastre de față fiind demascat, și cum programul lor nu îngăduie nici un fel de altă concepțiune în domeniul social — politic, e lesne de înțeles că stăm în fața unei acțiuni pur criminale, auzind cuvintele demagogice: „Jos capitalismul! Jos cu crucea încârligată (cuziști)! Jos cu burghezia! Jos cu Siguranța! Jos armata! Jos cu războiul! Jos cu Dinastia! Jos cu Regența! Jos cu Justiția! Jos cu Biserica! Jos cu școala! Spânzurați pe Cuzai! Spânzurați pe Călăi!... Trăiască sărăciea! Trăiască muncitorimea! Trăiască cerșitorimea! Trăiască

Internaționala! Trăiască solidaritatea internațională! Trăiască Rusia! Trăiască sovietele! Trăiască Moscova! Trăiască Trozky (Bronstein) jidan din Basarabia! Trăiască Zinoviev (Apfelbaum, jidan din Polonia)! Trăiască Proletarii! Trăiască Revoluția! Jos cu reacțiunea! Jos guvernul Trăiască comunismul!

Iată programul politic al comuniștilor dela noi și din toate statele creștine. Evident că acest fel de voință politică a depășit Demagogia. E pur și simplu șarlatănie ordinară și obrăznicie criminală, sprijinită și alimentată de marea Finanță internațională jidănească în slujba exclusivă a Franc — masoneriei universale jidănești. E tolerată în state numai și numai din cauza că toate partidele politice sunt întovărășite cu jidanii, iar conducătorii acestor partide politice nu numai că sunt jidaniți din interese pur materiale (bănești) și că sunt unelte oarbe în mâna supraconducătorilor Franc — masoneriei universale jidănești, — cum e la noi cazul cu Dl. Alexandru Vaida, actualul ministru de Interne, și alții, —

dar ce e mai grav mulți dintre acești conducători sunt jidani, cum e acum cazul în Austria, în Ungaria, în Germania etc. etc.

Nu se poate vorbi de Demagogie asupra acțiunii comuniștilor ce pretind desființarea armatei, ce formează existența și siguranța unei țări în timp de război, ca și în timp de pace și revoltarea cetățenilor împotriva statului, poporul fiind în timp de pace nu numai rezervuarul siguranței, dar și viitorul, statulul iată un motiv, destul de modest, ce ne spune că comunismul nu numai că nu trebuie tolerat, dar din contră suprimat radical. În cel mai rău caz conducătorii adevărați siliți a da examen viu asupra concepțiilor adevăratului spirit a doctrinei marxiste, cari la rândul lor trebuie să treacă mai întâi prin canalul adevăratei iubiri de pământul pe care e născut, care li hrănește și li adăpostește.

(Va urma).

Cetiți și răspândiți ziarul
„Apărarea Națională”

C. F. R.

Cu ocaziunea desbaterilor legii pentru regia autonomă c. f. r. Dl Iorga a arătat atât de bine, că nu putem îndrepta nimic cu manechine ce așteaptă să treacă luna pentru a încasa salariul de mizerie, absorbitor al energiei funcționarului, rău hrănit și prost tratat. Cu salariul neîndeștător, descurajat și fără speranță de îndreptare și de justa apreciere a meritelor și a muncii istovitoare îndeplinită cu dragoste și conștiință. Ne trebuie suflete, suflete entuziaste și stimulate pentru a-și îndeplini datoria cu credință, râvnă și cu siguranța că meritele și munca vor fi apreciate și răsplătite. Nu mai astfel vom putea crea și vom reuși să introducem ordinea și moralitatea, acolo unde azi tronează dezordinea și imoralitatea. Politicianismul și nepotismul trebuie să-și trăiască ultimile clipe, pentru a putea spera la o îndreptare, la o salvare a acestei țări iubite, — tocmai în momentele acestea grele, — mai grele decât ne închipuim. Iar sus la conducerea administrațiilor trebuie introdusă neapărat și cu orice chip sinceritate, conștiință și competență.

Nu disciplina militărească și polițienească, poate duce funcționarea pe calea adevărului și stimulentei morale, siguranța unei conduceri conștiente precise care să nu se dezintereseze de nici o chestiune dreaptă și legală și care în același timp să nu neglijeze, să se sesizeze de chestiunile nedrepte. Conștiința datoriei trebuie desvoltată nu cu legi, regulamente, circuli și ordine, ci cu exemple abundente venite de sus și cu răsplata imediată a faptelor și meritelor deosebite, paralel cu sancționarea celor rele.

Dragostea și interesul arătat personalului, o justă salarizare, o bună organizare efectivă și mai ales o justă apreciere, sunt elementele esențiale care concură la formarea cadrului necesar unei administrații conștiente care să-și îndeplinească cu adevărat rolul său în stat.

Odată cu votarea legii de autonomie a C. F. R. se știe că funcționarii acestei administrații vor fi scoși din statutul general al funcționarilor publici, pentru a fi înjghebați într-un statut propriu al lor.

În acest scop s'a format o comisiune, care să studieze și să întocmească un anteproiect de statut al funcționarilor și muncitorilor ceferști și să fie înaintat noului consiliu de administrație C. F. R.

Să sperăm că cu această reformă se va îmbunătăți soarta tuturor ceferștilor, căci azi unii sunt tratați și doțati prea bine iar alții ca „fil mașteri“.

Toți foștii întemnițați și internați politici în decursul războiului din județul Arad sunt rugați, să-și comunice adresele dimpreună cu datele referitor la motivele și împrejurările în care au fost închiși sau internați precum și cine au fost tovarășii — oracii lor, d-lui **Constantin Popa consilier cultural al municipiului Arad.**

D-nii Jumanca și Flueraș, conducătorii de al socialiștilor români au refuzat decorațiile oferite lor de guvern, cu toate că ar fi fost bine să le fi luminat puțin și mințile acestor internaționaliști „Steaua româniei“, ordinul cu care au fost decorați.

De ce oare sunt mai buni internaționaliștii noștri decât cei ai altor țări și popoare, cari toți poartă cu mândrie decorațiile obținute.

Ori vreau să dovedescă d-nii Jumanca și Flueraș și prin ținta aceasta a lor, că ei sunt dușmanii celor ce merită, ca buni români, să fie decorați de statul român?

Acest lucru îl știm noi și până acum! No dar să nu fie cu supărare, că nici pe noi nu ne doare nici în spate măcar!

Se zice:

Că banca Marmorosch-Blank Dzeul jidanilor și a finanțelor din România-Mare, nu are nici o influență asupra actualului guvern național-tărănist, deși trei dintre actualii d. miniștri și anume: Madgearu, Răducanu și Iunian sunt slujbași, iar dl Valda este membru în Consiliul de administrație la aceea banca!

Zău? oare să n'arbă influență?
„Asta să i-o spuie lui Mutu!“

Că allații, cuscrii și vecinii noștri sârbi, să poartă mizerabil cu bieții Români, rămași în Jugoslavia. Le închid pe rând școalele și bisericile și ca să le poată lua mai repede și fără prea multă bătaie de cap bisericile și averea lor, au iscodit mai multe mijloace în adevăr murdare, între care și cumpărarea câtorva credincioși români, slabi de înger și renegați, cari să treacă la legea sârbească, apoi acum mai nou chlamă sub arme, înrolează preoții români, ca simplii soldați în armată, până se face trecerea bisericii și averii la sârbi...

Iată o ticăloșie! Iată o faptă criminală făcută de prietenii (?) noștri sârbi!!! Rușine!!!

Că pe urma rechemărilor unor miniștrilor plenipotențiar, se vor face economii de peste șesăzeci milioane.

Și se vor reduce și sporurile de scumpete a miniștrilor menținuți în posturi așa că d. e. cel din Paris și Berlin va rămânea numai cu salariul de 300.000 lei pe lună.

Dar să ne întrebăm serios, la cât putem noi preții munca unuia om, pe care îl plătește statul cu 3.600.000 la an?

Serios îi cam prea mult! Și avem multe bidigăni de acestea!

Avem d. e. nevoe de ministru la Vatican — reședința Papei?

De ce?? La ce bun??

Că conform noul legi a penziilor, se vor acorda penziile și funcționarilor maghiari, cari n'au depus jurământul de fidelitate către statul român.

Nu ne vine să credem acest lucru, fiindcă ar fi prea mare rușinea, batjocora și ticăloșia, că atunci când invalizii, văduvele și orfanii din război, precum și penzionarii loiali mor de foame cu penzile ce o primesc și se fac tot felul de economii unde numai se poate, să vii tu statul român să susțină pe cei mai incarnați dușmani ai tăi!!!

Ar fi în adevăr revoltător!!!

Că comunitatea iudevească din Cluj a obținut din partea statului un împrumut de 15 milioane lei pentru construirea spitalului iudevesc.

Duel! Îți stă mințea în loc! Se poate ca atunci când toate spitalele statului și ale județelor se dărăpănează, când acestora nu li se dă nici minimul necesar pentru îngrijirea bolnavilor, să li se dea jidanilor milioane ca să-și facă spital!

Poate în Cluj, unde sunt atâtea spitale și clinice, mai este neapărată nevoe de un spital „coșer“?

Bine dar catedrala cea mândră gr. or. care se edifică în Cluj și nu se poate termina de ani de zile, din cauza lipsei de bani, nu merită mai multă atențiune din partea statului decât un spital „coșer“ al jidanilor, cari nu mai știu ce să facă cu banii.

„Doamne! Iartă-le lor că nu știu ce fac.“

Că ministerul de interne ar fi adresat prefectilor o circulară prin care le pune lor și subalternilor lor în vedere că este interzisă informarea presei de către autorități asupra diverselor încălcări de lege săvârșite de persoane oficiale sau particulare...

Se cere deci nu prevenirea delictelor [sau severa lor sancționare ci tănuirea lor.

Adecă, nu este rău că se fură, nu este rău că se fac abuzuri, nu este rău că unii descoperă legea, este rău că se află porcăriile.

Noi credem că prin o astfel de circulară se va ajunge la un rezultat tocmai contrar decât cel sperat de minister.

Plugarul și copiii lui

Muncii, fiți vrednici și n'aveți habar,
Că de pământ — este pământ de-ajuns.

Simțind că vine moartea, un plugar
Își adună copiii și intrascuns

Le spuse: Dragii mei, să m'ascuțați,

Să nu cumva să n'străinați

Moșta voastră din strămoși lăsată,

Că n'rânsa o comoară e ngropată —

Dar unde, nu știu bine; căutați

Și veți găsi-o negreșit.

Întoarceți brazda cum veți strânge mana,

Săpați, grăpați, scurmați și nu lăsați

Un petec de pământ înălțat.

Și de-a murit bătrânul, s'au purces

Flăcăii mei pe scormonit pământul

În lung și'n lat, așa că s'au ales

Cu roada însuțită la cules.

Bani n'au găsit. Dar drept a fost cuvântul

Ce le spuse tatăl, când a fost să moară:

Că munca este o comoară.

Lista neagră a d-lor abonați.

Conform avizului apărut în ziar, începând cu No. de azi, vom publica numele acelor d. abonați, cari nu s'au plătit abonamentul de ani de zile, deși unii primesc și acum regulat ziarul iar alții l'au refuzat, după ce l'au primit un timp mai îndelungat, fără însă să-l fi achitat pe timpul, cât l'au primit, deși au fost rugați și provocați și unii și alții în repetite rânduri pentru achitarea abonamentului atât prin ziar, cât și prin apeluri și provocări adresate în plic fiecăruia, ceea ce ne-a costat zece de mil de lei.

Nu am deschis această listă neagră din plăcere și nici din ură sau răutate, ci din datorință față de aceia, cari, ei înșiși, n'au aflat de bine, să-și facă, nici până azi, datorința.

Rugăm, să se cugete fiecare om cinstit și cetitor de ziare, ce fel de procedură este cea când cineva primește un ziar, dar nu-l plătește, bătându-și astfel joc de munca spirituală încordată și cinstită și de jertele mari materiale, aduse de unii buni români pentru susținerea acestui ziar adevărat național-creștin!

Vom publica mai târziu și diferitele apucături nedemne și minciunite, prin ajutorul cărora unii d. abonați, au încercat și încercă, să se sustragă dela plata abonamentului.

Întălegem și noi foarte bine greutatea financiară ale fiecăruia, dar noi credem că și cel mai sărac om, dacă este totodată și om de omenie, poate achita în decurs de un an 160—200 lei, cât face prețul abonamentului la ziarul, pe care îl primește și vrea să-l cetească.

Noi n'am trimis nimănui contra voinței sale, ziarul, ba din contră am rugat chiar de multe ori refuzarea lui din partea acelor, cari nu vor să-l cetească, sau nu pot să-l achite.

Prin urmare, conștiința ne este liniștită, noi ne-am făcut datorința și nu dorim altceva decât ca fiecare locuitor al acestei țări să fie om cinstit, să muncească și să-și facă datorința, iar nu să speculeze, să înșele, să mințescă și să batjocorească pe alții.

1. Boneu Cantemir preot Brad
2. Cătană Vichentie inv., Hălmașiu
3. Casa Națională „Vasile Goldiș“ Selseuș
4. Cornel Lazar protopop Hălmașiu
5. Popluca Gavril preot Chișineu
6. Copanie Vasile econom Moșnita
7. Paica Trăian econom Feneș
8. Iercoșan Demian econom Măderat
9. Marcu Avram econom Buceș
10. Căpitan Atanasie preot Apatiu
11. Bragea Gheorghe preot Turnu
12. Mihaiu Cosma f. preot Răpsig
13. Miclean Maximilian preot Secaș
14. Gligor Alexandru preot Bănești
15. Gheța Tănase econom Drăgoești

(Va urma)

Iubita?

Gura mică, foța albă,
Buze roșii ca de mac,
Înger mi-ar părea iubita
De n'ași ști că e un drac.

I. Baciu

Rugăm achitați abonamentul.

Informațiuni.

In atențiunea D-lui Romul Boilă prof. univ. și președ. comisiei de pensionare.

Acum când se promite îmbunătățirea pensiilor cu 15 la sută a tuturor pensionaților înainte de anul 1925, Vă rugăm să nu uitați că între penzionisții vechi, d. învățători sunt cei mai nedreptățiți.

Ei, sârmanii de ei, cari au ținut aprinsă în masele populare făclia adevăratului naționalism pe timpul ungușilor, rămânând credincioși tradiției naționale și cari au fost cei mai aprigi luptători pentru realizarea visului milenar, sunt dați uitării, desconsiderați și răsplătiți azi cu un bacșis, numit pensie lunară dela 3—900 lei. Cunosc mai multe cazuri, că învățători distinși fiindcă au făcut politică alături de partidul național, au fost penzionați de unguri, dându-li-se după un serviciu de 25—30 ani abia 13 floreni la lună.

După înfăptuirea „României Mari“ unii dintre ei au mai fost chemați câțiva ani în serviciul statului român, apoi au fost repuși din nou în rândul vechilor penzionisți, dându-li-se o pensie derizorie de 366—900 lei pe lună.

Între d. inv. mai nou penzionați se găsește unii cari primesc 8—9000 lei lunar și-i bine că primesc atât, ca să albă din ce trăi, dar oare atunci din ce să trăiască cei cu pensie de 300 lei pe lună?

Nu-i păcat strigător la cer ca statul român să lase să moară de foame pe vechii luptători spirituali ai cauzei naționale?

Rugăm să li se facă dreptate!!!

Expoziția Școlii Normale de fete din Arad se prezintă peste așteptare de bine.

Se întrec unele pe altele: lucrurile de mână, țesăturile, de ale gospodăriei, dar mai pre sus de toate este grupul de desemne. Marele merit pentru reușita lucrărilor admirabile expuse în acest grup îi revine D-nei profesoare Pictor D. Ispravnic.

Ne bucură faptul că expoziția Școlii normale este superioară cu mult celorlalte expoziții, având în vedere că din localul acesta vor eși luminătoarele poporului nostru!

La concursul internațional de călărie din Polonia echipa română a fost clasată a 3-a la întrecerea pentru cupa națiunilor, adecă înaintea echipelor: franceză, cehă, americană și maghiară.

În proba de forță, la care au luat parte 200 de călăreți internaționali, pe cei mai renumiți cai, **majorul Constantinescu** a eșit învingător și a fost declarat de cel mai bun călăreț din lume.

Premiul președintelui republicii polone și franceze de asemenea a fost luat de dl maior Constantinescu, eșind primul, în admirația tuturor.

Drapelul românesc a fost ridicat cu ocaziunea învingerilor la tribuna oficială în timp ce muzica intona imnul regal român.

În general călăreții noștri au executat toate probele în mod ireproșabil, clasificându-se totdeauna printre cei dintâi.

Trebue să fim mândri de călăreții noștri!!!

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

